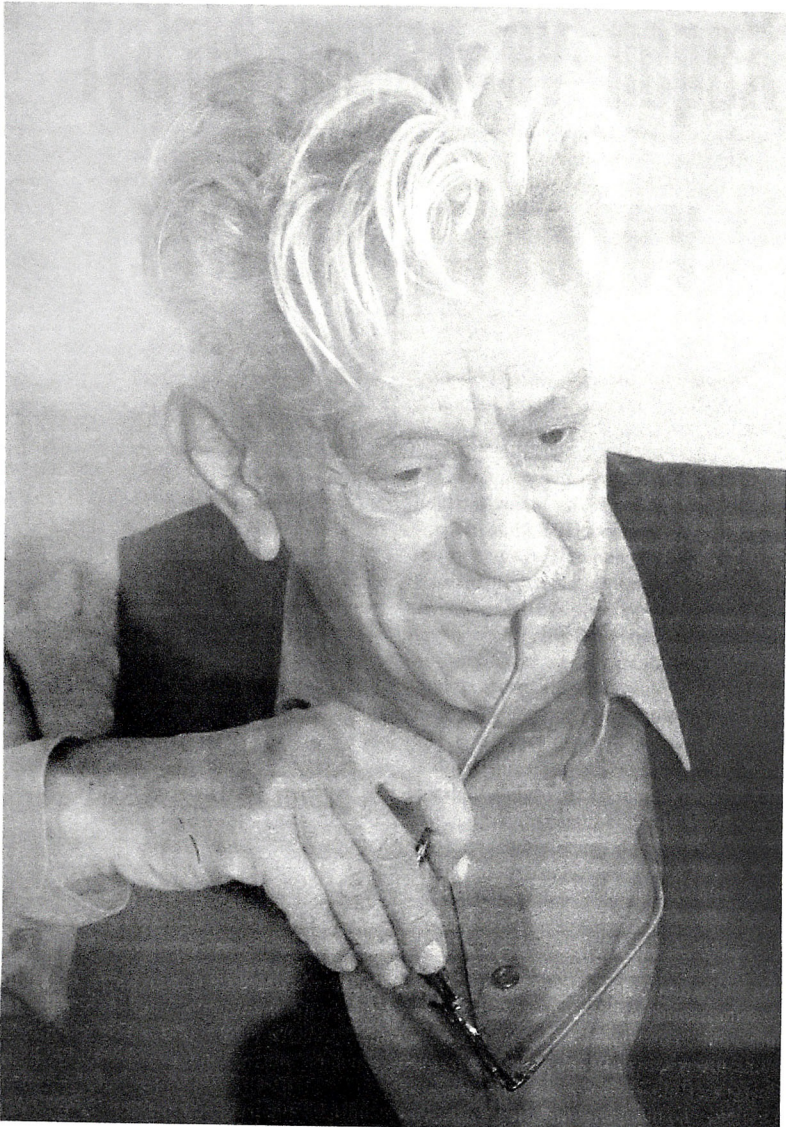

Bəxtiyar VAHABZADƏ

Dağda şalalə kimi

Bir rəngi yox, göylərin min rəngini sevirəm,
Bir gülü yox, güllərin çələngini sevirəm.
Mən çıxmağa təpə yox, uca dağ istəyirəm,
Həyatı həyat kimi yaşamaq istəyirəm!

Göydə qürub çağı da, dan yeri də gözəldir,
Həyatın sevinci də, kədəri də gözəldir.
Həyat - bir cıdır düzü, bir döyüş meydanıdır,
Hər kəsi öz cürəti, öz hünəri tanıdır!
Bu meydanda heyf ki, daim eniş axtaran,
"Azca aşım, ağramaz başım" - deyənlər də var.
Kədərdəki nəşəni, zövqü anlamayanlar
Həyatın nəşəsindən, fərəhindən nə anlar?

Hər kədəri səadət, hər sevinci qəm izlər,
Əsl könül həm qəmi, həm sevinci əzizlər.
Tələtimsüz ürəklər qovuş kimi boş olur,
Daim sevinc axtaran, daim qəmə tuş olur.

Düşməne yaltaqlanıb təpəyə dağ deyənə,
"Bu dünyada birtəhər qoy yaşayaq" - deyənə.
Ah, birtəhər!... Lüğətə bu söz hardan gəlmişdir?
Yaşamaq yaşamaqdır! Bəs bu "birtəhər" nədir?
Mən düşmənam, düşmənam belə "ölü sanlar"a,
Gündən qaçıb həmişə kölgə axtaranlara...

Onlar ortada yeyib, qıraqdasi gözdilər,
Namusu xərsləməkdən, onlar çəkinməzdilər.
Onlar orta yolu tutub,
nə "hə", nə də "yox" - dedilər,
Havaya nə "istidir",
nə də "soyuq" - dedilər.
Onlar ölçüb-biçildilər hər bir şeyi dərindən,
Öz gəsinini hürküdüb, qorxdular özlərindən.

Onlar qazdan ayıqdı...
Onlar havaya baxdı:
Gah yağışa, gah qara,
Gah qışa, gah bahara,
Gah axşama, gah da ki, səhərə dən tutdular,
Özlərini düşünüb, özgeni unuttular.
Səslərdən səs aldılar, öz səsləri olmadı,
Yaşadılar ölütkə, nəfəsləri olmadı...
Getdilər iş dalınca, ürəkləri getmədi...
Gəzdilər... Hey gəzdilər
Ayaq səslərinə tək özləri eşitdi,
bir kimsə eşitmədi...
Atlarını daşığa salıb səyirtmədilər,
Adları kişi oldu, ömründə bir cə kərə
kişilik etmədilər.
Onlar öləndə belə kimsə xəbər tutmadı.
Bu səssiz, küysüz ölüm kimsəni ağlatmadı.
Çoxdan ölmüş zənn edir axı hamı onları.
Diri ikən, sağ ikən,
Öz səsi olmayanın ölümü səssiz keçər,
Min-min dəfə ölənün mətəmi yassız keçər.

Qardaş, min duyğu ötsün ürəyindən bir anda,
Sən qımışma güləndə, inləmə ağlayanda.
Ağlasan, hönkür ağla, gülson, qəhqəhə çək gül,
Gülson da, ağlasan da, tamam doysun qoy könül.
Yaşamaq istəmirəm sürünüb dizin-dizin,
İstəyirəm ən uca zirvələrə mən qonam.
Xəfif sakitliyini neyləyirəm dənizin,
Onun qasırğasına, dalğasına vurğunam!
Qoy döysün yağış məni,
boran məni,
qar məni,
Həyatın boranları daim yaşadar məni.
İstəmirəm həyatım sakitcə bir otaqda
gəlib keçsin lal kimi...
İstəyirəm döyüşəm qayaların başında
düşmənlə qartal kimi.
Baxcadakı arx kimi ötüb həzin nəğmələr,
axmağı istəmirəm.

Səyyah olub həyata seyrçi bir nəzərlə
baxmağı istəmirəm.
Çağlamaq istəyirəm dağda şalalə kimi,
Səpilmək istəyirəm çöllərə lalə kimi.
Dərya olub, nəhr olub, çalxalanmaq istəyirəm,
Göylərdə ulduz kimi mən yanmaq istəyirəm.
Şığmaq istəyirəm başsız küləklər kimi,
Bəslənmək istəyirəm bütün ürəklərdə mən
arzu, diləklər kimi.

Bir rəngi yox, göylərin min rəngini sevirəm,
Bir gülü yox, güllərin çələngini sevirəm.
Mən çıxmağa təpə yox, uca dağ istəyirəm,
Həyatı həyat kimi yaşamaq istəyirəm,
Yaşamaq istəyirəm!

Vətən var

Vətən var
Hardaysa bu
dəmdə
Dəryada batan var.
Vardırsa köməksiz
Fəryada çatan
var.
Dünyada alandan
Əvvəlcə satan var.
Atəş öz-özündən
Birdən-birə
yanmır.
Bir şey bu cahanda
İzsiz və səbəbsiz
Bihudə
yaranmır.
Vardırsa, yaranmış,
Mütləq Yaradan var.
Varsansa...
özündən
Əvvəlcə atan var.
Dünya quru bir səs,
Qəm
çəkməyə dəyməz.
Yüz-yüz itən olsun,
Min-bir də bitən var.
Şükr
eyləyəlim ki,
Bizlərdən həm əvvəl,
Həm sonra Vətən var.

Avqust, 1980

* * *

İdraka yol açmış gecədən gündüzə Allah!
Güldürməsən öz könlünü gülməz üzə Allah!
Dünyaya şəfəqlər kimi tanrım səpələnmiş.
Qəlbin gözü yanmazsa görünməz gözə Allah!

Allah bilirik cismi deyil, bəs nədir Allah?
Ən yüksək haqda olan həqiqətdir Allah!
Dondunsa təkamülə gözəllik qabağında.
Dərk et, bu təəccübdə, bu heyvətdədir Allah.

Bildik, bilirik gizlidir insandakı qüdrət.
Hər kəs onu fəhm etməsə, acizdir o əlbət.
İnsanın özəl borcudur insanlığa hörmət.
İnsanlığa hörmətdə, ləyaqətdədir Allah!

Fitrətdə yatır sözdə sözün öz yükü fikrin.
Seçmiş, seçəcəkdir daima tükəndən tükü fikrim.
Mən bir ağacam, yarpağı sözlər, kökü fikrim.
Sözlərdə deyil, sözlərdəki hikmətdədir Allah!

İnsan! - təpədən-dırnağa son arzu diləksən.
Nəfsindən doyumusuz, fəqət eşqindən mələksən.
Zülmün üzünə haqq deyilən şilləni çək son.
Şillən də möhürlənmiş o qeyrətdədir Allah!

Cahil enər alçaqlığa öz qəddini yenməz.
Vicdandan oğur dönsə də, öz xeyrindən dönməz.
Zülmətdə, cəhəltətdə, ədəvətdə görünməz.
İlqarda, sədaqətdə, məhəbbətdədir Allah!